

Pamětní protokol

sepsaný v Královské kanonii Praemonstrátů kláštera Strahovského v Praze v říjnu 1939 za přítomnosti Jeho Milosti opata vdp. Dr. Bohuslava Jarolímků, důst. p. provisoru Antonína Laciny, lesního rady p. Ant. Roitů a Dr. Emila Sebičky, advokáta v Praze - Smíchově.

V tomto měsíci byl totiž následkem neutěšených politických poměrů Strahovský klášter donucen, aby ze svého majetku v odstoupeném Sudetském území odprodal lesní panství Milíkov a to reality zapsané ve vložkách čís. 231 poz. knihy Krottensee, 152 a 178 poz. knihy Teschau, a 229, 148, 107 a 170 poz. knihy Miltigau říšskému místodržícímu v Sudetech Konradu Henleinovi za nadiktovanou cenu 1,056.684.40 K.-

Vzhledem k velikým obětem, které klášter v roce 1934 byl nucen přinést, aby toto lesní panství získal / postoupení slavného obrazu Albrechta Dürera "Růžencová slavnost" a odstoupení řady parcel z klášterní zahrady v Praze IV./, jakož i vzhledem k podstatě a opravdovému výnosu tohoto lesního panství jsou vedoucí kláštera za jedno, že opravdová cena prodáváného objektu je alespoň čtyřikrát vyšší, takže klášter tímto prodejem, k němuž okolnostmi byl donucen, ztrácí nejméně K 3,000.000.- ze svého kmenového majetku.

Správa kláštera nebyla by nikdy přistoupila dobrovolně na tento odprodej za výše uvedenou cenu, kdyby k tomuto nebyla bývala neodolatelně donucena.

Donucení to bylo jednak nepřímé tím, že veškerý majetek kláštera v Sudetech byl dán od 1.X.1938 pod komisařní správu, která nejen že výtěžků z lesů vůbec neodváděla, nýbrž nevydala ani vzdor nezčetným urgencím ani vyúčtování ze celou tuto dobu do dnešního dne.

Konečně použito bylo i donucení přímého, t.j. zástupci Konrada Henleina p. Ing. Herbert Hawranek a p. JUDr. Ferdinand Donáth, navštívili opětovně Prahu a trvali na okamžitém podepsání smlouvy, při i dáno bylo několikrát na jevo, že v případě nepodepsání smlouvy té bude půda jednak vyvlastněna, jednak i může být použito proti zástupcům kláštera přímých represálií. To vyjádřeno bylo i zejména přípisem Reichsnährstandu v Liberci z 28.IX.1939, kde uvedeno jest výslovně, že nedostaví-li se zástupci kláštera k podpisu smlouvy do Liberce nejpozději dne 2.října 1939, bude toto nedostavení se považováno za zdráhání kláštera a že budou z tohoto zdráhání vyvozeny příslušné konsekvence.

V dnešní době, kdy sta českých lidí, duchovních i světských nalézá se v žalářích z důvodů buď malicherných, neb. vůbec neznámých a kdy konfiskován jest bez jakéhokoliv právního podkladu majetek světský i církevní, nezbyvale správě kláštera, která chtěla alespoň zlomek majetku kláštera pro budoucí časy uchovati a která obávala se důvodně těžkých osobních represálií, než aby ku smlouvě přistoupila.

Podepsaní účastníci jsou si však vědomi a potvrzují tímto pro budoucí časy, že smlouvu tuto uzavřela správa kláštera pouze

na základě důvodné a nespravedlivé bázně, do které byla chováním druhé strany vzhledem ku stávajícím neutěšeným poměrům přivedena. Projev vůle ve výše uvedené kupní smlouvě učiněný neshoduje se tedy se skutečnou vůlí správy kláštera, která, kdyby mohla svobodně rozhodovati za těchto podmínek lesní panství výše uvedené by nikdy nebyla bývala prodala.

Pamětní zápis tento podepsán jest všemi na jednání zúčastněnými na věčnou paměť budoucím časům o podmínkách a okolnostech, za kterých smlouva ta byla vyhotovena. Současně přiložena i pečeť kláštera.

V Praze dne 4. října 1939.

Bohuslav J a r o l í m e k , v.r.
opat-koadjutor.

L.S. Antonín L a c i n a , v.r.
provisor .

Dr. Emil S o b i ě k a , v.r.

Ant. R o i t , v.r.

ÚSTŘEDNÍ KANCELÁŘ

královské kanonie Praemonstrátů na Strahově

V PRAZE IV.

Přesnost tohoto opisu, provedeného

Ústřední kanceláří Král kanonie Strahovské v Praze potvrzuje :

V Praze dne 24. ledna 1946.

.....
provisor Strahovský

badbl

Kyriáček

4. 10. 1939;